

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou ve věci

žalobce: P.D.

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě ze dne 3. 6. 2018 proti rozhodnutí žalované ze dne 11. 4. 2018 čj. o nároku na invalidní důchod,

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádnému z účastníků se **nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobci byla zamítnuta žádost o invalidní důchod, přestože byl uznán invalidním druhého stupně, avšak nezískal potřebnou dobu pojištění v rozhodném období.

2. Žalobce včasnou žalobou brojil proti napadenému rozhodnutí a domáhal se uznání invalidity třetího stupně. Poukázal na nesprávné posouzení zdravotního stavu a navrhoval k důkazu přizvat znalce z oboru neurologie, kardiologie a ortopedie.

3. Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě setrvala na stanovisku zákonného rozhodnutí a zdůraznila, že výsledky předchozích posouzení dokládají žalobcovu plnou invaliditu od 29. července 2004 do 31. srpna 2008 a následně částečnou invaliditu od 1. září 2008. S ohledem na nastíněnou transformaci dosavadních invalidních důchodů šlo u žalobce posléze o invaliditu druhého (od 1. ledna 2010 do 16. března 2011 a od 26. dubna 2017) a prvního (od 17. března 2011 do 25. dubna 2017) stupně. Navzdory dlouhodobě nepříznivému zdravotnímu stavu zapříčiňujícím pokles pracovní schopnosti v intenzitě odpovídající invaliditě (na podkladě posudku ze dne 15. 3. 2018, č. j. LPS/2018/143-NR-MRS_CSSZ, vypracovanému v reakci k uplatněným námitkám, druhému jejímu stupni) nebyla doba pojištění zakládající nárok na invalidní důchod v řízení prokázána a žalovaná nemohla tudíž žalobcově žádosti vyhovět. Žalovaná navrhla, aby soud žalobu coby nedůvodnou zamítnul.

4. Žalovaná napadeným rozhodnutím zamítla námitky a potvrdila své rozhodnutí ze dne 15. 1. 2018 čj. R-15.1.2018-422/X. Žalovaná vycházela z posudku svého posudkového lékaře ze dne 15. 3. 2018, kterým byl zjištěn v době od 29. 7. 2004 do 31. 8. 2008 plně invalidní, od 1. 9. 2008 do 31. 12. 2009 byl částečně invalidní, od 1. 1. 2010 do 16. 3. 2011 byl invalidní ve druhém stupni dle ust. § 39 odst. 2 písm. b) zdp., od 17. 3. 2011 do 25. 4. 2017 byl invalidní v prvním stupni dle ust. § 39 odst. 2 písm. a) zdp., a od 26. 4. 2017 je invalidní ve druhém stupni dle ust. § 39 odst. 2 písm. b) zdp., když z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 50 %. Invalidita je však pouze jednou z podmínek nároku na invalidní důchod, účastník řízení musí splňovat také podmínku potřebné doby pojištění. Dle ust. § 40 odst. 1 zdp činí potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod u pojištěnce ve věku

- a) do 20 let méně než jeden rok,
- b) od 20 let do 22 let jeden rok,
- c) od 22 let do 24 let dva roky,
- d) od 24 let do 26 let tři roky,
- e) od 26 let do 28 let čtyři roky a
- f) nad 28 let pět roků.

Potřebná doba pojištění podle § 40 odst. 1 písm. d) zdp činí u pojištěnce od 24 let do 26 let tři roky, podle ust. § 40 odst. 1 písm. f) zdp činí 5 let u pojištěnce ve věku nad 28 let, přičemž potřebná doba pojištění se podle § 40 odst. 2 zdp zjišťuje z období před vznikem invalidity, a to, jde-li o pojištěnce ve věku nad 28 let, z posledních 10 roků před vznikem invalidity. V rozhodném období před vznikem invalidity, tj. v době od 29. 7. 1994 do 28. 7. 2004 však účastník řízení získal pouze 4 roky a 157 dnů pojištění doby pojištění a nesplnil

tedy jednu z podmínek nároku na invalidní důchod; v rozhodném období deseti roků před datem vzniku částečné invalidity, tj. v době od 1. 9. 1998 do 31. 8. 2008, získal pouze 3 roky a 1 den doby pojištění a nesplnil tedy jednu z podmínek nároku na invalidní důchod.

5. Krajský soud u jednání provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované, obsahem správních spisů. Účastníci řízení u jednání soudu setrvali na svých procesních stanoviscích.

6. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z provedeného dokazování vzal krajský soud za prokázané, že žalobce podával v minulosti opakovaně žádosti o invalidní důchod, konkrétně 28. 5. 1996, 30. 6. 2004, 7. 2. 2008, 19. 10. 2010 a naposledy dne 15. 11. 2017 „od vzniku nároku“. Pokud se týká doby pojištění, tak žalobce má žalovanou dle osobních listů důchodového pojištění vykázáno 472 dní do 18. roku věku, pak v r. 1990 327 dní, v r. 1991 273 dní, dobu zaměstnání má evidovanou ještě v r. 1992 v počtu 34 dnů, v r. 1993 v počtu 94 dnů a další doby jsou již evidovány jako nezaměstnanost.

7. K poslední žádosti ze dne 15. 11. 2017 žalovaná rozhodnutím ze dne 15. 1. 2018 žádost zamítla právě z důvodu, že žalobce nezískal v rozhodném období deseti roků dokončeném po vzniku invalidity, tj. v době od 23. 11. 2007 do 22. 11. 2017 potřebnou dobu pojištění, získal pouze jeden rok pojištění, když nelze žalobci jako dobu pojištění hodnotit všechny doby, kdy byl veden u úřadu práce jako uchazeč o zaměstnání, avšak pouze tu dobu, kdy mu náležela podpora v nezaměstnanosti a dobu bez této podpory jen v rozsahu jednoho roku před dovršením 55 let věku (§ 5 odst. 2 písm. a/ zdp).

8. Žalobce ve své žalobě se domáhal sice pouze uznání invalidity třetího stupně, avšak brojil proti rozhodnutí o zamítnutí žádosti o invalidní důchod, soud tak přezkoumával zákonnost rozhodnutí o nároku na invalidní důchod, nikoliv rozhodnutí pouze o invaliditě. Soud vyšel ze skutkového stavu, že žalobce je od roku 2004 invalidní, nejdříve od 29. 7. 2004 plně invalidní, od 1. 9. 2008 částečně invalidní a od 1.1.2010 invalidní druhého stupně, pak od 17. 3. 2011 do 25. 4. 2017 prvního stupně a nyní od 26. 4. 2017 opět je invalidní pro druhý stupeň. Invalidní důchod mu však i přes prokázání invalidity nebyl přiznán, a nebyl přiznán ani v minulosti, neboť žalobce nikdy nesplňoval druhou podmínku pro nárok na důchod, jestliže nezískal potřebnou dobu pojištění.

9. Podle ust. § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen zdp) *pojištěnec má nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let a stal se a) invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku, nebo b) invalidním následkem pracovního úrazu.* Potřebná doba pojištění činí dle § 40 zdp u pojištěnce do 20 let méně než jeden rok, od 20 let do 22 let jeden rok, od 22 let do 24 let dva roky, od 24 let do 26 let tři roky, od 26 let do 28 let čtyři roky a nad 28 let pět roků, přičemž musí být získána v určitém období, a to v období před vznikem invalidity, a jde-li o pojištěnce ve věku nad 28 let, z posledních deseti roků před vznikem invalidity. U pojištěnce staršího 38 let se podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v období posledních 20 let před vznikem invalidity; potřebná doba pojištění činí přitom 10 roků. Podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod se považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v kterémkoliv období deseti roků dokončeném po vzniku invalidity; u pojištěnce mladšího 24 let činí přitom potřebná doba pojištění dva roky. Podle odst. 3) pro účely splnění podmínky potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod se za dobu pojištění považuje též doba účasti na pojištění osob uvedených v § 5 odst. 2 písm. a) (osoby vedené v evidenci

úřadu práce – poznámka soudu) *a dále doba studia na střední nebo vysoké škole v České republice, a to před dosažením 18 let věku, nejdříve však po ukončení povinné školní docházky, a po dosažení věku 18 let po dobu prvních 6 let tohoto studia.*

10. Obecně, jestliže rozhodnutí soudu, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem žalobce a jeho dochovanou pracovní schopností, je závislé především na odborném lékařském posouzení, soud si takový posudek vyžádá u posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen PK MPSV), která je k podání posudku pro soudní řízení povolána přímo ze zákona podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. V předmětné věci soud takto však nepostupoval a nevyžádal si tento posudek, a to ani přes skutečnost, že jediným žalobním bodem byl právě nesouhlas s posouzením zdravotního stavu a uznání „pouhé“ invalidity druhého stupně, když žalobce se domáhal invalidity třetího stupně. Soud znovu s odvoláním na již uvedené v odstavcích 6 a 9 tohoto rozsudku zdůrazňuje, že neplní-li žalobce podmínku potřebné doby pojištění, pak ve vztahu k žádosti ze dne 15. 11. 2017 o přiznání invalidního důchodu, je nerozhodné jakým stupněm invalidity byl uznán. Soud takto postupoval z důvodu hospodárnosti řízení a nezabýval se správností posouzení stupně invalidity, neboť bez ohledu na stupeň invalidity, soud by nemohl rozhodnout jinak, než žalobu zamítnout, protože i event. změna stupně invalidity by nemohla založit nezákonnost napadeného rozhodnutí. Žalobce, pak žádnou jinou námitku proti rozhodnutí v zákonné lhůtě neuplatnil. Soud má zato, že dispoziční zásada žalobce tkívící v požadavku uznání invalidity třetího stupně musí být vyváжена zásadou účelnosti a hospodárnosti soudního řízení.

11. V souladu s § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.), soud při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované správního orgánu, přičemž dospěl k závěru, že žalovaná rozhodla v souladu se zákonem, jestliže žádosti o invalidní důchod zamítla. Krajský soud proto žalobu dle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.

12. Žádnému z účastníků řízení nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v řízení nebyl procesně úspěšný a žalovaná nemá na jejich náhradu ze zákona nárok (ust. § 60 odst. 2 s.ř.s. a § 118d zákona č. 582/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí č. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 8. srpna 2018

JUDr. Jana Záviská
samosoudkyně